

Господ на нашите молитви

**„И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя,
за да се прослави Отец в Сина“ (Йоан 14:13).**

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Исаия 53:12

Беше време за лягане. Всички бяха утихнали и заспиваха. След като чу напомнянето прошепнато от майката, малкото момиче стана от леглото, коленичи, събра ръцете си, затвори очите си и каза бавно, сякаш пееше песен:

Скъпи Исусе,

Благодаря Ти за всички благословения, за нещата, които ми даде.

Благодаря Ти за ангелите.

Благодаря Ти, че ме запази здрава.

Благодаря Ти за храната, която ядохме на вечеря. Беше любимата ми.

Благодаря Ти за новата кукла, която чичо ми даде.

Моля Те, благослови татко; благослови мама; благослови брат ми;

Благослови дядо; благослови баба;

Благослови чичо; лелите ми;

Благослови братовчедите ми;

Благослови...

И следваше дългия списък на членовете на семейството, роднините по майчина и бащина линия, които тя познаваше и помнеше, другарчетата, с които играеше, включително местата, където всяко от тях живееше. Това е молитвата, която чувах от племенницата ми, когато тя беше все още малка. И ние, които чувахме молитвата и, се усмихвахме един на друг или хихикахме на всеки незначителен детайл, който тя споменаваше.

Ние, възрастните, казваме молитви, които много се различават от тази на детето. Ние звучим сериозно. Може да ни е забавно от начина, по който тя се моли, но вероятно пропускаме нещо важно: какво е в сърцето на детето. Не осъзнаваме, че това дете притежава нещо повече от нещата, които ние си мислим, и това, което тя има отвътре, е над нейните думи. Можем да видим, че малките деца имат искреността да благодарят на Бога за благословенията, малки и големи. В нея липсва егоизъм. Тя се молеше за тези, които обича, и тези, които много малко познава. Нашите молитви звучат зряло, но имат тенденцията да са насочени към нас.

Понякога забравяме да се молим за други, които се нуждаят от това. Достатъчна ли е свършената структура на молитвите ни? Те отразяват характера. Характерът се формира от навиките, а те от това, което мислим и правим. Исус ни даде пример да изпълним с молитва живота.

Думите, които използваме в молитвата, може да са различни от тези на детето, но това, което е отвътре има значение. След като моята племенница порасна, вече не чуваме как се моли. Липсва ми това, но винаги ще помня нейната проста и сърдечна молитва, защото тя ми предаде уроци, които наистина възновяват.

Молитвата: отговор на социални въпроси

ЧЕРНО НА БЯЛО

Яков 5:16

Провеждам колежански изследвания в чужда за мене страна. Като чужденец наблюдавам хората и се изпълвам със съмнения. Чувствам се не на място, защото не мога да бъда в крак с техните маниери и светски стандарти. Тези социологични феномени ме накараха веднъж да попитам Бога „Господи, каква е ползата от мен на това място? Какво да направя сега, за да изпълня обещанието, което направих, да бъда използван от Теб?“

Предизвиках Бога, очаквайки положителен отговор. След няколко гена Бог ми даде един от най-добрите отговори, които някога съм

получавал от Него. Един добър приятел ме покани да се присъединя към християнска певческа група. Открих, че групата е някак си различна от обичайните певчески клубове, към които

**Интимните
взаимоотношения с нашия
Господ включват силен
молитвен живот.**

се бях присъединявал преди. Те се наричаха *Servi Domini* (на латински Божии служители). Членовете там идваха от много различни места и бяха вълнуващи, уникални личности. Но независимо от различията, те имаха обща цел: да служат на Бога, не просто чрез музиката, но също и чрез споделяне на Божията любов чрез други смислени усилия като здравно служене. Знам, че Бог използва тази група, за да ми помогне да изпълня обещанието си да Му служа.

Проблемите могат да бъдат преодоляни според това как ги възприемате и как ги контролирате. Но човешките същества са склонни да се обезкуражават от грижите на живота. Някои от тези грижи могат да станат такъв товар, че да ги накарат да се откажат и от живота си. Такъв отговор е отчаян и патетичен. Те, вероятно, не се доверяват на Бога, който е най-доброто решение на всеки проблем. А Спасителят е на разположение на всеки, който призовава името Му. Затова трябва да предадем безпокойствата си на Исус. Изповядайте тревогите си на Него чрез молитва. Това е най-добрият начин да посветим себе си на нашия Господ и Спасител. „Не се безпокойте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение“ Филипаян 4:6.

Светът добавя към товарите, които носим. Ето защо интимните взаимоотношения с нашия Господ включват силен молитвен живот. Колкото повече представяте своите грижи пред Бога в молитва, толкова по-ясно ще видите как Бог се справя с нещата, с които не можете да се справите.

Понеделник
Август 1

Увеличаване на силата в молитва!

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Исая 53:12; Йоан 14:12-14; Римляни 8:15, 18, 34; Галатяни 4:5,6; Ефесяни 1:5; 1Тимотей 2:5; Евреи 8:6; 12:24.

Често асоциираме името „Господ“ с позитивните понятия за уважение и достойнство - титла, която се дава на господар, управник или суверен. В Новия Завет, общият термин за „Господ“ е гръцкото *kurios*. Понякога това почетно название е използвано за Неговата божественост - като Създател, като Всемогъщ, като Бог. Но да бъдеш господар на нещо означава, че то трябва да дойде под върховния авторитет на твоеето господство. Ако Исус Христос е правилно признат за наш личен Спасител, той би трябвало да бъде Господ и на един от най-важните компоненти на християнския живот: молитвата.

През целия Си живот на служене, Исус живя в молитва. Да се поучим от примера на нашия Господ: „трябва да се отбележи, че за Христос молитвата беше ключ за приемане на сила, за устояване на външните влияния... Причината

**„Молитвата не довежда
Бог долу при нас, а издига
нас при Него“.**

за важноста на молитвата е, че тя ни прави по-възприемчиви и отговарящи на влиянието на Святия Дух в живота ни¹. След като Святия Дух обитава в нас, Той ни дава сила да вършим

Божията воля в името на любовта ни към Него. Влияния и светски интереси биват подчинени на по-висшия призив да бъдем Негови истински синове и дъщери. Всъщност, Той желае да извърши това, което молим в Неговото име „за да се прослави Отец в Сина“ (Йоан 14:13).

Процесът на ходатайството (Исая 53:12; Йоан 14:12-14; Римляни 8:34).

Изразът „ходатайство“ не се появява често в Библията, въпреки че там могат да се намерят много примери за посредническа молитва. Исая 53:12 предсказва ходатайственото служене на Христос, когато Той „изложи душата Си на смърт“ и „взе на Себе Си греховете на мнозина“. В Йоан 14:12-14 нашият Господ ни заповядва да вършим това, което Той би направил, като подчертава важноста да следваме Неговия пример „защото Аз отивам при Отца“ (стих 12). Тези стихове осветляват вечно присъстващата Божия любов към нас. Главната грижа на Исус е всички да бъдем спасени и тази цел ще бъде осъществена само чрез Неговото ходатайство.

Затова християните трябва да развият подходящата перспектива в молитвения си живот. Тъй като Исус копнее всяка душа да жадува да се моли на Отец, не би трябвало да се съсредоточаваме върху себе си толкова много в молитвите си, че те да станат едностранен разговор, който прилича на списък за покупки пълен с желания и молби. Нашият Бог заслужава повече хваление „за чудесните Му дела към човешките чада“ (Псалм 107:8). „Христос и то разпнат трябва да бъде темата за нашите размисления“².

Показване в живота на Духа на осиновението (Римляни 8:15, 18; Галатяни 4:

5,6; Ефесяни 1:5).

Духът на осиновението, който намираме в Новия Завет, е използван да опише „процеса, чрез който вярващият в Христос става дете на Отец... Той изявява Божието желание да даде нежната Си любов на Своите деца“³.

Ако животът ни е в съгласие със словото Му, Той ще изпълни всяко скъпоценно обещание.

Въпреки, че не заслужаваме Неговата милост, Той ще ни приеме и ще работи чрез нас, ако представим себе си на Него. Като Негови синове и дъщери, трябва само да призоваваме името Му, защото Той силно желае да отговори на нашите молби. Ние трябва да се считаме за наследници на небето чрез привилегията на молитвата, ако чувстваме нуждата от помощ и искрено вярваме в обещанието, че ще получим това, което смирено искаме от Бога. Господ, Който знае всичко, от което се нуждаем за духовното ни израстване, ще отговори навреме на молитвите ни.

Нашият Посредник в небето (1Тимотей 2:5; Евреи 8:6; 12:24).

Посредникът е третото лице, което помирява две страни, като ги довежда до съгласие.

Ако нямаше посредник обещанията щяха да са неизпълними, а спасението щеше да е висок, недостижим стремеж. За щастие Исус е поставен като „Един ходатай между Бога и човеците“ (1Тимотей 2:5). „Молитвата не довежда Бог долу при нас, а издига нас при Него“⁴. Виждаме, че небесните порти са отворени да получат нашата благодарност, хвала и смирена молба, защото имаме Посредник, Господ на молитвите, Който стои между Всемогъщия и нас.

Видяхме, че Исус Христос служи като Господ на живота ни, особено в молитвата. Само умствено съгласие с това изявление е напразно, ако животът ни не отразява неговата същност. Следвайки Неговия пример на постоянство, като непрекъснато Го признаваме за наш Господ и Спасител, и като ориентираме молитвите си към Божията воля, животът ни може да бъде истински докоснат от променящото живота влияние на молитвата. В астронавтиката „да усилиш“ означава да увеличиш нивото на енергията на космическия апарат. Нека така презърнем навика за сериозна, искрена молитва, щото да оживим духовната си енергия чрез Божията помощ и да усилим християнския си живот!

КАК МИСЛИТЕ

1. Ако Бог отговаря на всяка молитва и копнее да искаме от Него, какво да правим, когато Той мълчи? Как определяте кога е отговорил?

2. Кои са трите най-важни неща, за които се молите? Обяснете защо се молите за всяко от тях.

3. Как вашият живот повлиява молитвите ви?

4. Каква е ролята на Святия Дух в молитвата? Трябва ли да се молите на Него, или чрез Него на Бог и Исус? Обяснете отговора си.

---

1. Самуеле Бакиоки, Адвентната надежда за човешката безнадеждност, стр. 368.

2. Пътят към Христос, стр. 103, 104.

3. Адвентен библийски речник, стр. 19.

4. Пътят към Христос, стр. 107.

СВИДЕТЕЛСТВО

4 Царе 19:19; Йоан 16:23,24.

Запитвали ли сте се някога защо Бог отговаря на молитвите? Дали защото Той е Бог на любовта и ви обича толкова много? Дали защото, че сте били добър и не сте вършили нищо лошо, така че заслужавате награда? Или защото продължавате да се молите с вяра? Ако вярвате в Него и ако вярвате достатъчно, задължен ли е Бог да ви даде това, за което се молите? Има ли обещание в Библията, което казва, че ако искате в името на Исус, ще получите това, за което се молите? Какво трябва да направите, за да бъде отговорено на молитвите ви?

На някои молитви се отговаря винаги с горещо „Да!“ Отново казвам на някои, но не на всички.

Да се молим в името на Исус не означава само да слагаме тези думи в края на молитвите си.

Понякога, в молитвите си, заповядваме на Бога, сякаш Той е задължен и няма друг избор освен да ни даде това, което Му заповядваме. И ако не го получим, почваме да мърморим „Ти обеща да дадеш каквото и да поискаме в Твоето име“.

Опитваме се да Го накараме да се чувства виновен, като Му казваме, че не е верен на Своето обещание. Но кой всъщност е шефът?

Можем ли точно да определим кои молитви или молби заслужават Божието „Да“?

Вярно е, че Библията казва: „Ако поискате нещо от Отца, Той ще ви го даде в Мое име“ (Йоан 16:23). Първо, трябва да разберем какво наистина означава „в Мое име“. В библейски времена името не е било само етикет. Имената са отразявали характера. Да се молим в името на Исус не означава само да слагаме тези думи в края на молитвите си. Това означава да искаме нещата, които Исус би поискал. Това означава да искаме неща, които не противоречат на Божия характер. Това означава да искаме неща, които ще прославят Бога.

Можем да се поучим от преживяването на цар Езекия. Асирийската армия застраши Ерусалим и въпреки това цар Езекия се помоли за живота на хората си. Той помоли Бог да избави града „за да познаят всичките земни царства, че Ти си Господ, единственият Бог“ (4Царе 19:19). Молитвите на цар Езекия бяха в хармония с Божия ум. Богът на евреите беше преодолял гордите асирийци. Почитта към Йехова беше оправдана в очите на околните народи.

Ако искате Бог да отговори на молитвите ви за Своя прослава, имате шанс Той да каже „Да“. В края на краищата, Той е Бог на нашите молитви.

КАК МИСЛИТЕ

Винаги ли Бог отговаря с „Да!“ на молитвите за прощение? Обяснете отговора си.

Приятелство с нашия Отец

ИМА КАК

Римляни 8:15; Галатяни 4:5,6; Ефесяни 1:5.

Общуването е важно за развитието на всяка връзка. Исус живя на земята в постоянно общуване с Неговия Отец на небето. Животът му щеше да бъде провал без тази връзка. Исус ни даде пример за това, че ние също можем да растем във връзката си с Бога, нашия Отец. Ние сме Негови деца и Той копнее да чува гласовете ни чрез молитвите ни. Не само това, Той иска да бъдем най-добри приятели. Не е достатъчно да Го виждаме веднъж в седмицата на църква. Трябва да говорим с Него ежедневно и да споделяме с Него всички свои преживявания.

Има много начини да развием здравословно молитвено преживяване. Ето няколко полезни идеи:

1. Отделете си лично време за Бога. Отделяйте част от времето си през деня за лично общуване с Бога на място, където можете да бъдете сами с Него (Матей 6:6). Може да е няколко пъти на ден. Изберете време, когато можете най-добре да се съсредоточите върху Него, а не когато сте вече твърде уморени. През това време молитвата може да бъде съчетана с изучаване на Библията, за да има „двупосочен разговор“.

2. Благодарете. В много молитви преобладават молбите към Господа. Някои се молят само тогава, когато имат проблеми и се нуждаят от Божията помощ. Но Бог очаква нашето хваление и благодарност, защото Той се прославя чрез тях (Псалм 50:23). Нека Го хвалим заради Него Самия и да Му благодарим за това, което е направил. От голяма полза ще е да съсредоточим мислите си върху Него, вместо върху нашите проблеми.

3. Молете се през целия ден. 1Солунци 5:17 ни увещава „непрестанно се молете“. Как е възможно това? Това може да бъде направено като разговаряме с Бога, докато вършим ежедневните си дейности. По този начин ще имаме съзнание за Божието присъствие през цялото време, независимо къде сме и какво правим.

4. Не забравяйте Неговите обещания. Те никога не отпадат (3Царе 8:56). Бог отговаря на молитвите според волята Си (1Йоан 5:14,15). Библията е пълна с велики обещания, които чакат да бъдат изискани. Бог никога не е възнамерявал да се провалят - те са винаги сигурни и присъстват, но от нас зависи дали ще се изпълнят. Вярвайте, че Той чува и ще отговори на нашите молитви, защото е обещал „искайте и ще ви се даде“ (Матей 7:7).

КАК МИСЛИТЕ

1. Как е възможно да хвалим Бога и да Му благодарим дори и в лоши моменти?

2. Как можем да бъдем сигурни, въпреки голямата натовареност, че се фокусираме върху Бога през целия ден?

3. Какви са възможните пречки, които могат да възпрепятстват развитието на редовен молитвен навик? Как могат да бъдат преодолени?

**Бог отговаря на
молитвите според
волята Си.**

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Яков 5:13-17

Молитвата от вяра е ключ към християнския живот. Тя е привилегия, която Бог ни е дал. Но забелязвате ли, че понякога става рутинна? В такъв случай дори не мислим върху гумите, които произнасяме - колко повече пък върху значението им!

Ние забравяме, че молитвата е „дишането на душата“¹. Не можем да живеем без въздух повече от пет минути. Ако се опитаме да живеем без молитва, скоро ще стигнем до духовна смърт. Още повече, не всички видове газ могат да бъдат използвани за дишане, което поддържа живота - има особен вид въздух, който е необходим за тялото ни, така че да функционираме нормално и да продължим да съществуваме. Подобно на кислорода, има определено качество на молитвата, с която

Ако се опитаме да живеем без молитва, скоро ще стигнем до духовна смърт.

християнският дух може да живее. Но когато не се молим искрено и не признаваме любимите си грехове, всъщност дишаме замърсен въздух. А Бог няма да чуе тези, които са нечисти. „Ако пазим

беззаконие в сърцата си, ако живеем с някой познат грях, Господ няма да ни чуе; но молитвата на каещата се, скърбяща душа, винаги бива приета“².

„Голяма сила има усърдната молитва на праведния“ Яков 5:16.

Необходимо е постоянно общуване с Бога. Както практикуването на подходящо дишане и молитвата трябва да бъде редовна.

Исус е най-добрият пример за молитва. Той е Господ на нашите молитви. Когато беше на тази земя, Той направи молитвата върховен приоритет в живота Си. Въпреки че животът Му беше много натоварен, Той продължи да общува с Бога. И понеже обичаме Исус, трябва да Го следваме. Трябва да правим това, което Исус правеше: общуваше с Бога независимо колко напрегнат бе животът му.

Християнинът среща много изкушения. Всичко, което можем да направим е да се молим и да общуваме с Бога. Трябва да помним, че това е голяма привилегия. Изпълвайте със значение всяка дума, която изговаряте, и правете това, което сте обещали на Бога, че ще направите. Помнете също, че истинската молитва от вяра е като въздуха, който поддържа живота ни. Това е изискване за оцеляване, без което не можем да живеем!

КАК МИСЛИТЕ

1.Как можете да покажете, че цените молитвата като привилегия дадена ни от Бога?

2.Как ще разберете, че молитвата не е „замърсена“? Как ще я различите от „качествената“ молитва?

3.Как бихте приложили израза „непрестанно се молете“?

¹.Служители на евангелието, стр. 254.

².Пътят към Христа, стр. 95.

Свържете се с Вашия Господ

ИЗСЛЕДВАНЕ

Йоан 14:13; Яков 5:15,16.

С ДВЕ ДУМИ

Когато Исус е Господ на живота ни, Той е Господ и на молитвите ни. А нашият Господ се радва, когато общува интимно с нас. Чрез силата на Исус, молитвата е много повече от отрязък от време изпълнен със структурирани изречения и фрази. С Исус като Господ, молитвата става нещо много повече. Тя е отваряне на сърцата ни към нашия Приятел, съсредоточаване извън нас самите и споделяне на най-големите ни грижи. Исус изпълва молитвата със сила, и за нас, и за тези, за които се молим. Нашият Господ прави молитвата привилегия и практичен начин да участваме във връзката си с Него.

ЗАЩО НЕ

- Изслушайте песента „Нека се молим“ на Стивън Къртис Чапман от албума му „Знаци на живот“. Помислете за молитвените нужди на тези, които обичате и им предложете да се молите с тях относно тези нужди.
- Записвайте молитвите си за период от един месец, като често ги препрочитате. Запишете отговорите, които сте получили. Вижте как се променят молитвите ви с времето.
- Събирайте снимки от списания, които показват хора или неща, за които се молите. Направете колаж и го представете на Бог в молитва.
- Направете модел на Старозаветното светилище, като обърнете особено внимание на елементите, които символизират молитвата.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Пътят към Христа, гл. 11; Ранни писания, гл. 18.

Ней л Т. Андерсън, *Освободителят от робство*, гл. 5; Томас А. Дейвис, *Как да бъдем победоносни християни*, гл. 13.